

Chýnovská jeskyně a okolí

Chýnovská jeskyně

- **parking: 49.431165°, 14.826734°**
- otevřeno v dubnu od 9.00 hodin
- cache Pacova hora, small, 1/1,5 (za borovičkou)
- earthcache Chýnovská jeskyně
 - o K uznání logu
 - 1) Fotografie z místa cinu s GPS :)
 - 2) Odpovědet na otázky
 - Poblíž vchodu vidíte 4 kameny – s malými černými cedulkami, pošlete mi jejich text
 - Jaký je minimální a maximální počet lidí ve skupince na prohlídku a kolik minut prohlídka průměrně trvá
 - Jak daleko je odsud „Knížecí rybník“

Chýnovská jeskyně byla objevena roku 1863 při práci v lomu. Roku 1868 se po úpravách stala první turisticky zpřístupněnou jeskyní na území České republiky. Dodnes jsou zachována původní kamenná schodiště a prohlídka jeskyně je malou romantickou exkurzí do historie.

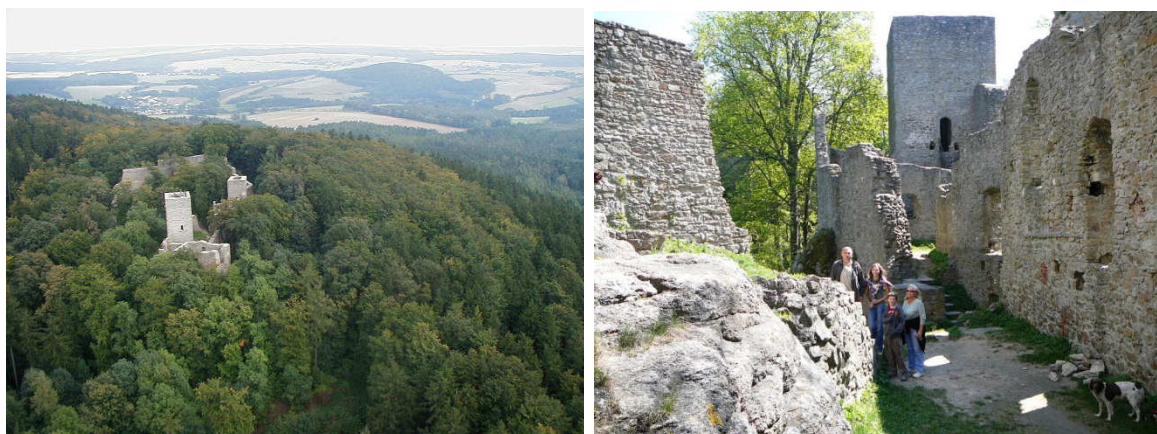
Chýnovská jeskyně byla postupně vytvářena rozšiřováním puklin korozí, přičemž na charakteru chodeb se zároveň podílela proudící a výmoliná činnost vod. Nevyniká krápníkovou výzdobou, ale barevností stěn a stropů, kde bílé, žluté a hnědé polohy **mramorů** střídají tmavé vrstvy **amfibolitů**. Tyto dvě horniny se podílely na vzniku pozoruhodných kruhových útvarů na stěnách, tzv. ok. Strmé chodby jeskyně upadají až do hloubky 41 metrů na hladinu podzemního toku.

- Celková délka jeskynního systému, který není ještě zcela prozkoumán, je více než 1200 metrů;
- Délka turistické trasy je 220 m s převýšením 42 m;
- Doba prohlídky 40 minut, teplota vzduchu 5-9°C.

V prostorách mimo návštěvní okruh probíhá speleologický a speleopotápěčský průzkum, při kterém byly v 80. a 90. letech objeveny rozsáhlé, trvale zatopené prostory s jedinečnými druhy křemene a dalších.

Hrad Choustník

- Loc: 49°19'51.66"N, 14°51'9.039"E
- **Parking: 49.332013°, 14.847023°**
- Cache Choustník, small, 3/3,5 (ve skalni pukline metr od brizky)
- Otvírací doba v dubnu od 9.00 do 17.00 hodin, vstupné pro dospělého 20 Kč

Do dnešních dnů se dochovaly rozsáhlé a impozantní zříceniny všech hradních částí. Dominantu hradu tvoří dvě hranolové věže, z nichž severní – nejvyšší a nejzachovalejší – je přístupná schodištěm; měří 18 m a byla upravena na rozhlednu s dalekým výhledem do okolí. Mohutné jsou i fragmenty paláců a hradeb jádra i předhradí. Choustrník je obestřen řadou mystérií. Vypráví se, že

plná pokladů, nebo že kachna, kterou vpustili do místní studny, vyplavala na rybníce Jordán u Tábora. Podle další pověsti balvany, ležící při úpatí kopce, nechal Žižka valit z vrchu na své protivníky. Vysoké okované boty, které se našly na zámku dole v obci, byly umístěny do Soběslavského muzea a návštěvníkům se ukazují jako boty Žižkovy. Přitom historici dokázali, že slavný husitský hejtman na Choustrníku nikdy nebyl. I tak je hrad velmi atraktivním výletním cílem.

Choustrník, hrad bergfritového typu, vyrostl v nejzápadnější části hřebene s množstvím výrazných skalních masívů v období před rokem 1282, kdy je prve zmíněn jako sídlo Beneše z Choustrníka. Čtyřpatrovou hranolovou věž chránila hradba kopírující obvod tohoto skalního útvaru. V jeho západní části byla vystavěna budova paláce na půdorysu cca 20x10m. Zdi naznačující členění jeho interiéru do původních místností se zachovaly dodnes, stejně tak jako klenuté sklepení. Hradní věž byla přístupná právě z paláce, nynější vstup z úrovně nádvoří je až pozdějšího data. Vstupní brána stála otočena k východu, vedl k ní delší pozvolná stoupající most, jehož pilíře jsou stále patrné.

Perličkou tohoto sídla je fakt, že se jednalo to tzv. dvojhrad – dle smlouvy mezi pány z Choustrníka doslova “hrad mezi sebou rozdělený”. Na části východní bašty vzniká nová menší věž, která tak posiluje obranyschopnost proti případnému útoku od východu. K ní přiléhá nová zástavba vedoucí až k již zmíněnému západnímu paláci. Z té se zachovala především severní (nádvoří) zeď, ve které můžeme obdivovat krásné kružbové žulové okno hradní kaple.

Další přestavby se hrad dočkal až za Petra z Rožmberka – i když pod novým majitelem ztrácí rezidenční funkci, není rozhodně opomíjen, sídlí zde purkrabí. Pro posílení východní části hradu se buduje nová hradební zeď. Ta ve své majestátní výšce směřuje až k dalšímu skalnímu suku na východě, odkud se vrací zpět a uzavírá tak nově vzniklé nádvoří. Přístupová cesta z této strany je nebezpečně pozvolná, je proto třeba stavět předsunutě opevnění. Zajímavé je, že východní část této 200 m dlouhá hradby nemá ochoz s cimbuřím – je podobně jako např. u nymburské fortifikace zakončena pouze strmou stříškou.

Za husitských válek byl rožmberský hrad logickým trnem v oku táboritů, zvláště pak když leží pouhých 15 km daleko od města. Na hradě se usilovně pracuje na zdokonalení opevnění – buduje se parkánová hradba na jihu, východ posilují vystouplé bašty, hloubí se příkopy.

Na dalším ze skalních suků na východě roste předsunutá hranolová věž o hraně cca 10 m, která však byla směrem k hradu otevřená (aby se v ní případně nemohl opevnit nepřítel). Fortifikace hradu byla i dále na východ zesilována zdmi na jednotlivých skalních výstupcích. To vše bylo doplněno od jihu tzv. oborou – rozsáhlým valovým opevněním. Tento prostor sloužil např. jako sídliště vojska.

Nicméně, později se majitelé začínají rychle měnit, koncem 16. stol. je hrad veden jako zanedbaný, roku 1614 již jako pustý. Koncem 20. století bylo provedeno poněkud diskutabilní zajištění zříceniny důkladným obetonováním koruny všech zdí.

Choustrník je přesto nádherným místem, které je přístupné za nepatrné vstupné. Prohlídku lze spojit z návštěvou nedalekého Kozího hrádku a např. též s výstupem na věž Kotnov – jediný to pozůstatek městského hradu v Táboře.

Kozí Hrádek

- 49.389157°, 14.724563°
- Cache Kozí hrádek, reg, 1/1 (pod velikým pavezem)
- Kousek dál (cca 700m) cache Lipa u Nechyby, micro, 1,5/1,5 (cedule)

Kozí Hrádek je zřícenina gotického hradu, nacházející se na levém břehu Kozského potoka, 5,5 km jihovýchodně od Tábora a 2,5 km východně od Sezimova Ústí. Pro svou spojitost se životem církevního reformátora Jana Husa byl Kozí Hrádek dne 30. března 1962 prohlášen za národní kulturní památku. Od roku 1991 je zřícenina v majetku města Sezimovo Ústí.

První zmínky o Kozím Hrádku pocházejí z roku 1377; byl v držení Vlčka z Kozího, pak Jana z Hardeka, od 1391 Jindřicha z Hradce a od roku 1406 Viléma z Újezda. Přesné údaje o pánech na Hrádku v dalších letech, zejména kolem roku 1413 nejsou známy, ale uvádějí se jména: Oldřich Vavák z Hradce, Ctibor z Kozího či Anna Mochovská. Tito byli přívrženci kazatele a reformátora Mistra Jana Husa – a právě zde od léta 1413 (a také v Ústí - od června 1414 na pozvání Jana z Ústí) Jan Hus nalezl útočiště. U Kozího Hrádku i v okolí kázal, věnoval se práci na svých dílech, dokončil zde svou významnou „Postilu“ a sepsal např. traktát "O svatokupectví", "O církvi" nebo spis "O šesti bludiech". Z jihu Čech odešel 15. července 1414 na hrad Krakovec u Rakovníka a pak nastoupil v říjnu svou poslední cestu do Kostnice, kde byl za své názory 6.července 1415 upálen.

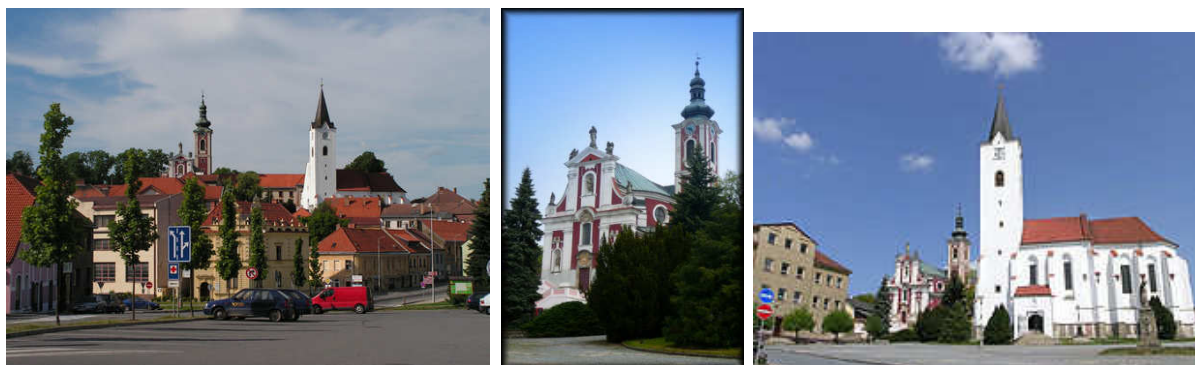
Kozí Hrádek byl rozměrově nevelký, zhruba o velikosti asi 60 x 30 metrů (tedy necelých 2000 metrů čtverečních). Obehán byl 140 cm silnou zdí, na východní straně s bránou. Měl 18 m hlubokou studnu a ve skále tesané sklepní místnosti. Vnitřní hrad měl také silnou zeď a 25 m vysoký věžovitý pánův palác. Celkem však byl málo chráněný terénem, prakticky jen vodními příkopy. V roce 1438 vyhořel. Historikové se ve faktech rozcházejí, ale pravděpodobně byl vyloupen a vypálen žoldněří Albrechta II. Habsburského při obléhání Tábora, když vojsko mělo ležení u nedaleké obce Měšice.

V roce 1542 je v zemských deskách o majetku tábořském zápis: „Kozí hrad pustý“. Celá staletí sloužil v širším okolí pouze jako zdroj stavebního kamene, postupně se zanášel zeminou a v terénu vznikla kamenitá homole zarostlá stromy a keři. Po roce 1886 se začalo s odkrýváním zbytků věže - zejména zásluhou historika profesora Augusta Sedláčka, pak tábořského akademického spolku „Štítný“ - ale bez větších úspěchů. Situace se změnila v roce 1899, kdy se na plných 10 let ujal práce na odkrývání troskek nadšený archeolog Josef Švehla (1861-1934), řídící učitel ze Sezimova Ústí.

Odkryté torzo Kozího Hrádku bylo v první polovině 20. století odborně prozkoumáno a zakonzervováno, po roce 1970 pak byl opět v péči odborníků. Po opravných pracích na zbytku zdí a okolním terénu je dnes zřícenina v dobrém stavu a přístupná veřejnosti.

Pacov

- **Parking: 49.470375°, 15.002026°**
- Náměstí s kostelem sv.Václava: 49.472321°, 15.002970°

Pacov je [město](#) ležící mezi [Táborem](#) a [Pelhřimovem](#) na západním okraji [Českomoravské vysočiny](#). Město má přibližně 5 200 obyvatel. Jeho historické jádro je [městskou památkovou zónou](#).

Památky

- Ve městě se nachází zámek – původně hrad z [12. – 13. století](#), na zámek přebudován v [16. století](#), na počátku [18. století](#) přestavěn na klášter. Za [Josefa II.](#) byl klášter zrušen a budova se začala znovu užívat jako zámek. V polovině [19. století](#) bylo východní křídlo využito pro účely místní školy a rovněž jako byt pro učitele. Právě zde se narodil známý český básník a prozaik [Antonín Sova](#) (1864–1928), jehož muzeum lze v Pacově navštívit.
- Dřevěné sochy v zámeckém parku
- Vrch Stražiště
- [Děkanský chrám sv. Archanděla Michaela](#)
- Kaple sv. Anny
- [Hřbitovní kostel sv. Barbory](#)
- Židovský hřbitov
- Hřbitov německých vojenských zajatců 1939 – 1945

